

รักนะรัก

แต่อยากให้ ปลอดภัย

ฉบับวัยรุ่น

VC
03.6
417
553

រកបោរក ॥ពេលយកីឡា សមត្ថភាព ជប៉ូវយុទ្ធន

លេខងារ: WC503.6 ម្វោង 2553
លេខភាពបើយោ ០០០៩៩៤៦
រាយកើត: ០៩ ម.ក. ២៥៥៤

รักนะรัก

แต่่อยากให้

ปลอดภัย

ฉบับวัยรุ่น

พัฒนาด้านแบบและเรียบเรียงโดย
จัดพิมพ์ภายใต้โครงการ

พิมพ์ครั้งที่ 3

ภาพประกอบ
จำนวนพิมพ์

มูลนิธิเข้าถึงเอ็คส์
พัฒนาการสื่อสารสาธารณะ
และขับเคลื่อนสังคมเพื่อป้องกันเอ็คส์
สิงหาคม 2553
Sab Toon
200,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย

มูลนิธิเข้าถึงเอ็คส์

48/282 โครงการเชื่นเทื่อเพลส ถ.รามคำแหง

เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ (66-2) 372-2113-4

โทรสาร (66-2) 372-2116

www.aidsaccess.com, www.teenpath.net,

www.thaiplus.net, www.thinkhiv.com

สารบัญ

4

อารมณ์เพค
อารมณ์ธรรมชาติ

8

เช็คส์ในแต่ละครั้ง
ที่เกิดขึ้นจะมีโอกาส
รับเชื้อเอชไอวี
หรือไม่?

12

วัยรุ่นคิดเป็น
รักตัวเองเป็น
ตัดสินใจเป็น กล้าเลือก
และรับพัฒนาไปได้

6

วัยรุ่นอย่างพวกเรา
จะป้องกันเช็คส์
ได้อย่างไร?

14

อยากมีเช็คส์...
แต่ก็อยากปลดภัย

26

แล้วเรื่อง...
การใช้ยาและกันล่า

18

ถุงยางอนามัย
กับวัยรุ่น

36

รายชื่อคลินิก/
ศูนย์บริการที่เป็นผู้ติด
สำหรับเยาวชน

อารมณ์ไฟค์ อารมณ์ธุรกรรมชาติ

อย่างที่รู้กันและว่า.....คนเรารู้จักกัน ได้พบปะพูดคุย มีความสัมพันธ์กัน ย่อมเป็นไปตามความต้องการตามธรรมชาติและสังคม วัยรุ่นอย่างพวกรากีเช่นกัน เริ่มมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องเพศ เช่น มีความสามารถในการมีเซ็กส์ หรือเริ่มนิ่งพอดใจ มีอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ไม่ว่าจะต่อคนต่างเพศหรือคนเพศเดียวกัน ทำให้เรารอယอกรู้ว่าการมีเซ็กส์เป็นอย่างไร จะสุข จะดี เมื่อันที่เคยได้อินหรือเปล่า บางคนที่เคยมีเซ็กส์ ก็อย่างจะลองเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ต่างไปจากเดิม หรือบางครั้งไม่ได้ตั้งใจ แต่สุดท้ายก็มีเซ็กส์ ไม่กล้าบอกกับคู่ว่าต้องการหรือไม่ต้องการอะไรในเรื่องเซ็กส์ ฯลฯ

ความรู้สึกแบบนี้ไม่ใช่เรื่องแปลก แต่สิ่งสำคัญคือจะทำอย่างไร ให้การเริ่มนิ่งรู้เรื่องเพศของเรานำมาสู่ความอ่อนๆ เป็นไปอย่างเข้าใจและยอมรับ ในความแตกต่างหลากหลาย เพื่อจะนำไปสู่ชีวิตที่ปลดภัย มีความสุขและรับผิดชอบ....

ວຍຮຸປອຍ່າງພວກເຮາ

ຈະເປົ້ອກາສມີເຊື້ອກສ

ໄດ້ອ່າຍ່າງໄວ?

พวกเรอาจนึกไม่ถึงว่าในชีวิตจะมีโอกาสเมื่อไร ในเมื่อยังอยู่ในวัยเรียน พ่อแม่ยังคงห้ามปราบอยู่ตลอดว่าให้รักนวล สงวนตัว อดเปรี้ยวไวกันหวาน สอนให้มีเชิงหลังแต่งงาน สอนว่าวัยนี้ยังไม่ควรมีแฟน และอื่นๆ อีกมาก many

แต่ในความเป็นจริง วัยอย่างเรานี่ ร่างกายและจิตใจพัฒนาไปสู่วัยที่พร้อมจะมีเชิงแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นธรรมชาติที่อาจเกิดความรู้สึกชอบรัก และต้องการพัฒนาความสัมพันธ์เป็นได้

เพื่อนๆ วัยรุ่นจำนวนหนึ่งอาจมีเชิงแล้ว อาจจะมีโดยไม่พร้อมหรือไม่ได้คาดการณ์ไว้ก่อนล่วงหน้า เนื่องจากอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เพียงแต่เราอาจต้องคิดและไตรตรอง หากเราถูกจักตัวเองทั้งร่างกายและอารมณ์ ความรู้สึก พร้อมเรียนรู้ว่าจะทำอย่างไรหากเกิดอารมณ์ทางเพศ และที่สำคัญคือต้องพิจารณาผลที่จะเกิดขึ้นตามมาด้วย ไม่ว่าจะเป็นการห้อง หรือการรับเชื้อเชิญไว้ ฉะนั้นการตัดสินใจ “จะมี” หรือ “ไม่มี” เชิงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจ

เช็คส์ในแต่ละครั้งที่เกิดขึ้น จะมีโอกาส รับเชื้อเอชไอวีรึไม่?

ก่อนอื่นคงต้องถามตัวเราและคุณก่อนว่า คาดหวัง
อะไรจากการมีเช็คส์ในครั้งนั้น ซึ่งเราและคุณมีโอกาส
ทำความเข้าใจกันอย่างตรงไปตรงมา ถึงโอกาสการรับเชื้อ^{เชื้อเอชไอวี}แต่ละคน และร่วมกันหาความปลอดภัยในคุณของเรา

หากคุณเรายังไม่เช็คส์โดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย
มาก่อน ก็หมายความว่าคุณอาจจะมีโอกาสได้รับเชื้อเอชไอวี
โดยที่ไม่รู้ตัวก็ได้

ข้อเท็จจริงที่เรามีเครื่องมือก่อนและควรทราบ คือ การที่คนๆ หนึ่ง จะติดเชื้อเชื้อไวรัสได้ จะต้องได้รับเชื้อเชื้อไวรัส ที่อยู่ในสารคัดหลังของผู้ที่มีเชื้อฯ เช่น น้ำเลือด น้ำเหลือง น้ำอสุจิ น้ำในช่องคลอด และน้ำนมแม่ ซึ่งจะต้องผ่าน ช่องทางที่เข้าสู่กระเพาะเลือดโดยตรง และพฤติกรรมหลักที่ทำให้คนไทย ได้รับเชื้อเชื้อไวรัส คือ การมีเซ็กส์ แบบสอดใส่โดยไม่ป้องกันกับ ผู้ติดเชื้อเชื้อไวรัส ซึ่งเราดูไม่ออก รองลงมาคือการใช้เข็มฉีดยาเสพติด ร่วมกัน

อย่างไรก็ตาม การที่คนๆ หนึ่งจะเสียชีวิต หรือไม่เสียชีวิตจากการรับ เชื้อเชื้อไวรัสขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ

1. ปริมาณและแหล่งที่อยู่ของเชื้อ (Quantity and Source)

การที่คนๆ หนึ่งจะติดเชื้อเชื้อไวรัสได้ต้องได้รับเชื้อไวรัสเชื้อไวรัสเข้าสู่ ร่างกายในปริมาณมากพอ ซึ่งเชื้อเชื้อไวรัส มีปริมาณมากใน เลือด รองลงมาคือ น้ำอสุจิ น้ำในช่องคลอด และน้ำนมแม่ ตามลำดับ

2. คุณภาพของเชื้อ (Quality)

เชื้อที่จะทำให้ติดต่อได้ต้องเป็นเชื้อเชื้อไวรัสที่อยู่ในเลือด, น้ำอสุจิ, น้ำในช่องคลอด ซึ่งในสารคัดหลังเหล่านั้น มีอาหาร มีสภาพที่เหมาะสม ทำให้เชื้อ เชื้อแข็งแรงและเพิ่มจำนวนได้มาก แต่ถ้าอยู่ในน้ำลายหรือน้ำตัว เชื้อไวรัสจะอยู่ในสภาพ ที่เป็นกรดหรือเป็นด่าง ทำให้ไม่แข็งแรง ไม่มีคุณภาพ เติบโตไม่ได้ และหมดความ สามารถที่จะทำให้ติดต่อได้

3. ช่องทางการติดต่อ (Route of Transmission)

ต้องมีช่องทางที่ทำให้เกิดการสัมผัส ส่งต่อเชื้อได้โดยตรง เช่น การใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน หรือการมีเซ็กส์แบบไม่ป้องกัน ซึ่งเป็นการส่งต่อ เชื้อกันโดยตรง

หากมาลองประเมินความมุ่สียงกันดู การมีเพชรลับพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยย่อมมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้มาก เพราะมีปัจจัยครบทั้ง 3 ข้อ

สมมติว่าเป็นกรณีของชายมีเช็กส์กับหญิง และฝ่ายหญิงเป็นผู้มีเชื้อเอชไอวีที่อยู่ในน้ำในช่องคลอดของฝ่ายหญิง (Quantity and Source) ซึ่งมีคุณภาพดี (Quality) เพราะยังอยู่ในร่างกายของคน จะเข้าสู่ทางร่างกายของฝ่ายชายทางเยื่อบุอ่อนที่ปลายอวัยวะเพศชาย (Route of Transmission) ทำให้ฝ่ายชายติดเชื้อด้วย

อย่างไรก็ตาม “ถ้าขาดปัจจัยข้อใดข้อหนึ่งก็ไม่เสี่ยงต่อการรับเชื้อเอชไอวี” เช่นการจูบปากไม่สามารถทำให้ติดเชื้อได้ เพราะในน้ำลายไม่มีเชื้อเอชไอวี (ขาด Quantity and Source) การมีเช็กส์โดยใช้ถุงยางอนามัยหรือการลับพันธ์ของผู้ติดเชื้อก็ไม่ทำให้ติดเชื้อ เพราะขาดช่องทางการส่งต่อเชื้อ (Route of Transmission)

รวมทั้งกรณียุงกัดก็ไม่ทำให้ติดเชื้อ เพราะเชื้อเอชไอวีอยู่ในคนเท่านั้น

วัยรุ่นคิดเป็น รักตัวเองเป็น
ตัดสินใจเป็น กล้าเลือก
และรับพิดชอบได้

สังคมมักจะมองเรื่องเชิงสีของวัยรุ่นด้วยความห่วงใยและหวังดี โดยคิดว่าเรามีประสบการณ์น้อย “การมีเชิงสี” อาจจะทำให้เกิดปัญหาตามมาจนกระทบต่ออนาคตได้ ตั้งนั้นทางเลือกที่มีให้กับวัยรุ่นจึงมักจะเป็นทางเดียวคือ “อย่ามีเชิงสี”

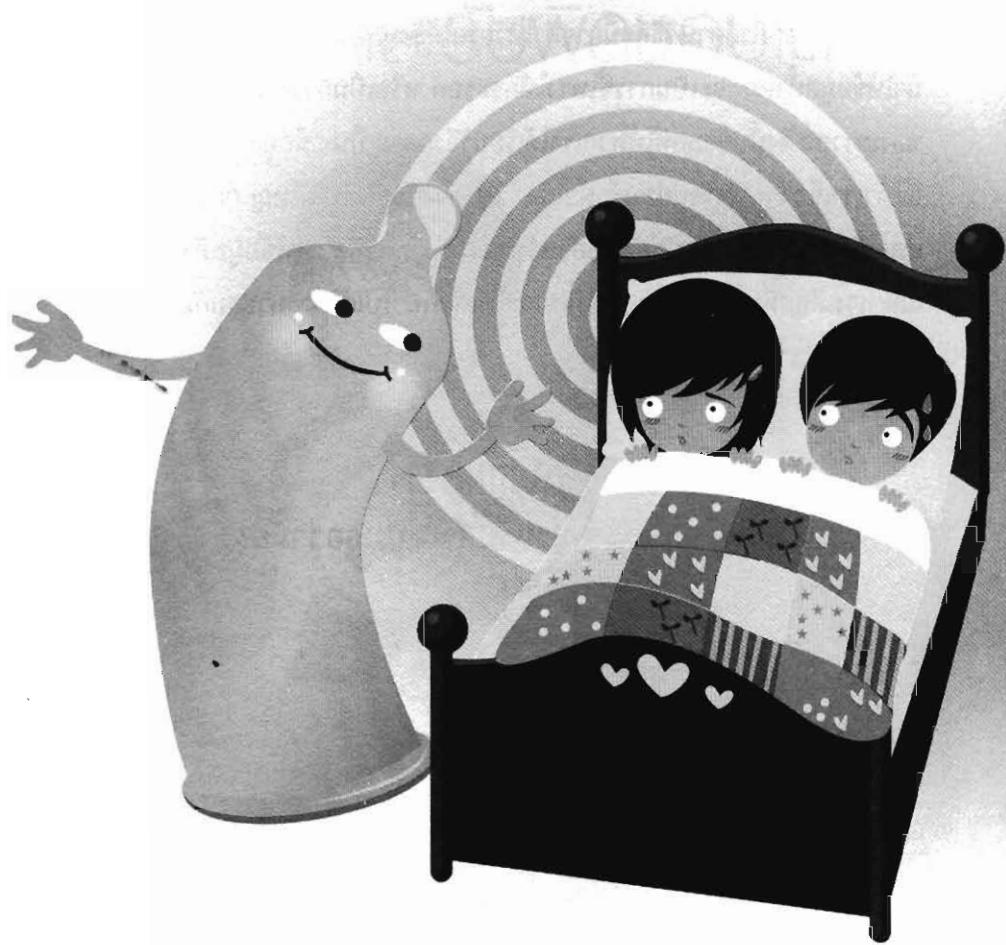
อย่างไรก็ตาม วิธีคิดนี้อาจทำให้วัยรุ่นได้ข้อมูลที่ไม่รอบด้าน เพราะเกรงว่าถ้าให้ข้อมูลทั้งหมดจะเป็นการซ้ำสองให้บรรอกร หรือเป็นการส่งเสริมการมีเชิงสีของเยาวชน ดังนั้นข้อมูลที่ให้พากเราได้เรียนรู้จึงกล้ายเป็น “ข้อมูลที่ถูกเลือกให้” แต่ถ้าเราเชื่อว่า “ทุกคนย่อมรักตัวเอง” ไม่ว่าจะวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ ก็ย่อมที่จะคิดและเลือกในสิ่งที่ดีและปลอดภัยสำหรับตัวเอง ผู้ใหญ่ก็ควรให้ข้อมูลที่รอบด้าน และทางเลือกที่หลากหลาย เพื่อที่เราจะได้เลือกนำไปใช้ให้เหมาะสมกับเงื่อนไขในชีวิตของเรา

”

“
เพราะคงไม่มีใครรู้ว่า...
สิ่งไหนเหมาะสมสำหรับตัวเรา...เรอว่ามั้ย?

”

อยากรีเซ็คส์...
แต่ก็อยากรีปลอดภัย

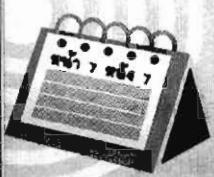

ก่อนตัดสินใจเลือกว่าจะมีหรือไม่มีเซ็กส์นั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือการตอบคำถามตัวเองให้ได้ว่า “เราจะปลดปล่อยจากการตั้งครรภ์เมื่อไม่พร้อมและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งหมายรวมถึงเชื้อไวรัสด้วย ได้อย่างไร”

ถ้าเราอยากรอดภัย จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องตัดสินใจ ต้องเลือกหนทาง อะไรมาก็ได้ ที่ดีที่สุดและปลอดภัยสำหรับตัวเราและคู่ ซึ่งอาจมีได้หลายทาง เช่น

- ใช้เวลาควบกันให้นาน ถ้ายังไม่มั่นใจก็ยังไม่ต้องมีเซ็กส์
- ประเมินความรู้สึกหรืออารมณ์เพศของตัวเองว่า สถานการณ์ใดที่จะทำให้มีอารมณ์เพศมากและควบคุมสถานการณ์เหล่านั้นได้อย่างไร
- เลือกที่จะใช้วิธีการช่วยตัวเอง (Masturbation) แทนการมีเซ็กส์ ซึ่งวัยรุ่นแต่ละคนสามารถเรียนรู้ที่จะตอบสนองความต้องการทางเพศให้กับตนเองโดยการสัมผัสส่วนต่างๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะการสัมผัสริเวณอวัยวะเพศเพื่อลดความกดดันทางกายและแรงขับทางเพศที่เกิดขึ้น ช่วยทำให้เกิดความผ่อนคลาย
- การช่วยตัวเองถือเป็นทางเลือกที่เราทำได้ ไม่ใช่เรื่องผิดปกติ แต่อย่างใด กลับเป็นการคลายความเครียดจากแรงขับดันทางเพศที่ดีเสียด้วยซ้ำ
- มีความสุขต่อการสัมผัสร่างกายภายนอกให้กันท่านั้น อย่างไรก็ตาม ต้องมั่นใจว่าจะควบคุมตัวเองไม่ให้ล่วงไปถึงการสอดใส่ได้
- สำเร็จความใคร่ให้กันและกันโดยไม่ต้องมีเซ็กส์ เช่น ใช้มือช่วยกันหรือทำอรัลเซ็กส์ เป็นต้น

○ เลือกวิธีการหลังข้างนอก อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมว่า วิธีนี้โอกาส การตั้งท้องยังคงเกิดขึ้นได้ค่อนข้างมาก เพราะในระหว่างการสอดใส่ อวัยวะเพศนั้น แม้น้ำอสุจิของผู้ชายยังไม่หลังอกมาแต่ก็จะมี น้ำหล่อเลินที่หลังอกมา ก่อนหน้านั้น และอาจมีอสุจิปนอกมาด้วย ถึงจะมีปริมาณน้อย แต่ถ้าอสุจินี้แข็งแรงพอที่วิ่งผ่านไปผสมกับไข่ได้ ก็ทำให้ผู้หญิงท้องได้เหมือนกัน อาจทำให้หั้งสองฝ่ายติดเชื้อโรคทาง เพศสัมพันธ์ ทั้งกามโรคและชื่อว่าได้ออกด้วย เพราะเชื้อฯ เหล่านี้จะ อยู่ในน้ำหล่อเลินเมื่อหั้งสองฝ่ายต่างสัมผัสน้ำหล่อเลินของกันและกัน ถ้าฝ่ายหนึ่งมีเชื้อ ก็จะทำให้ติดต่อไปยังอีกฝ่ายหนึ่งได้ง่าย

ใช้การนับหน้า 7 หลัง 7 เป็นอีกหนึ่งวิธีที่วัยรุ่นนิยมใช้ในการ คุยกันเดิม วิธีนับ “หน้าเจ็ด” ให้นับล่วงหน้า 7 วัน ก่อนวันที่คาดว่าประจำเดือนจะมา และ “หลังเจ็ด” ให้นับตั้งแต่วันแรกที่ประจำเดือนมาเป็นวันที่ หนึ่งและนับต่อไปอีก 6 วัน (จะรวมเป็น 7 วันพอดี) การนับระยะเวลาดังนี้ เพื่อป้องกันการท้องน้ำจะใช้ได้ผลเฉพาะผู้หญิงที่มีรอบเดือนสม่ำเสมอเท่านั้น

หรือเลือกใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันห้องและป้องกัน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ฯลฯ

แต่ถ้าเราตัดสินใจทางเลือกไม่ได้ ไม่ว่าจะเกิดจากเรา หรือคู่ ที่หมายความเรารายจะต้องคิดกันว่าจริงๆ แล้วเราพร้อมท่อการมีเซ็กส์ ในครั้งนั้นหรือยัง

ไม่ว่าจะเลือกทางใดก็แล้วแต่ การต่อรองเป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้ และ อาจจะทำให้เราไขว้hexจากทางเลือกที่ตัดสินใจไว้แล้ว เราจะมานำให้มากันน้อยแค่ ไหนว่าทำได้ จะเกิดอุบัติเหตุอะไรบ้าง และทำอย่างไร จึงจะจัดการอุบัติเหตุเหล่านั้น เมื่อได้ข้อสรุปของตัวเองแล้วต้องสื่อสาร ทำความเข้าใจกับแฟนหรือคู่ของเรา

ก่อนที่จะคุยกัน ควรเลือกสถานที่คุย ที่ไม่เอื้อให้เกิดการมีเชิงสื้อได้ เพราะการพูดคุยกันไป สัมผัสด้วยเคลื่อนไหวไป จะเป็นการกระตุนอารมณ์ทางเพศ ทำให้ลดประสิทธิภาพในการพูดคุยหาข้อตกลง และอาจนำไปสู่การมีเชิงสื้อด้วยที่ไม่ได้ทันป้องกัน

...ซึ่งเสียงต่อการติดเชื้อเอชไอวี...

ถ้าเรามีเชิงส์ ไม่ว่าจะทางช่องคลอด หรือทางหัวหรือปากกับคู่ที่มีเชื้อเอชไอวีโดยไม่ป้องกัน เราต่างมีโอกาสเสียงต่อการได้รับเชื้อในครั้งใด ครั้งหนึ่ง ซึ่งต้องไม่ลืมว่าเราไม่สามารถบอกได้ว่าใครมีเชื้อเอชไอวีจาก การดูจากรูปลักษณ์ภายนอก

ดังนั้น การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเชิงส์ จึงช่วยป้องกันเราจาก การรับเชื้อเอชไอวีได้

ถุงยางอนามัย กับวัยรุ่น

เพื่อนๆ วัยรุ่นส่วนใหญ่วุ่นว้าถุงยางอนามัยช่วยให้ปลอดภัยได้ โดยเฉพาะเรื่องการตั้งท้อง แม้มักกล่าวถึงเรื่องเอ็ตส์

ดังนั้นการป้องกันของพากเราจึงอาจจะเลือกทางที่ป้องกันการตั้งครรภ์เพียงอย่างเดียว เช่น ยาคุมกำเนิดชนิดรายเดือน หรือยาคุมแบบที่ใช้หลังมีเซ็กส์ การหลั่งข้างนอกหรือการใช้วิธีนับระยะปลอดภัย

แต่ทุกวิธีที่กล่าวมา ไม่ได้ทำให้ปลอดภัยจากเอ็ตส์ได้เลย

หลักหล่ายเหตุผลที่ทำให้วัยรุ่นไม่ใช้ถุงยาง

ไม่ได้ตั้งใจจะมีเซ็กส์แต่อย่างไรก็ไม่รู้
พาไปจนมีเซ็กส์จนได้ แล้วคราวจะไป
หาถุงยางได้ทัน

ก็อยากจะใช้อยู่เหมือนกัน แต่ไม่
เคยมีครอเครย์สอนเราเลย อย่าว่าแต่
ใช้เลยแค่จับกี้ยังไม่เคย

ไม่สะดวกเลย สนุกกิไม่สนุก

จะซื้อก้ออาย จะพกติดตัวเดียวมีคร
เทินก็จะเป็นเรื่องใหญ่โต พ่อแม่รู้แล้ว
แบบนี้เลย

หมูเป็นคู่หูยิ่งนะ ถุงยางเป็นเพื่อน
ของผู้ชาย ก็ต้องแล้วแต่เขาไม่ว่าจะ
เท่าจะหาว่า หมูเป็นน้องสาว (จัด)

ถุงยางผูกกิใช้ทุกครั้งแหละ แต่กับ
แฟนขึ้นไปใช้เดียวเข้าก็หายาวย
ดูถูกเขา หรือเข้าใจว่าผ่านไปตลอดวัย
ยังอยู่กันใหญ่เลย

ไม่ได้ไปมั่วกับใครเน่นะ ถึงขนาดได้
พกถุงยางเตรียมพร้อมไว้กันก็เกินไป

แฟนของเรามีน่าจะติดเชื้อหรอ
นิสัยก็ตี เรียบร้อย สุภาพก็แข็งแรง
อีกอย่างเราเก็บกันด้วย

ฯลฯ

ถ้าเราเป็นหนึ่งในหลักหล่ายเหตุผลนี้ ไม่ว่าจะเคยหรือไม่เคยมีเซ็กสมาก่อน
ก็อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่อาจทำให้เราไม่ใช้ถุงยางอนามัยและอาจจะเสี่ยงต่อการ
รับเชื้อเชื้อโรคได้

ถุงยางอนามัย ใช้ได้ ง่ายนิดเดียว

ถุงยางอนามัยเป็นเครื่องมือคุณกำเนิดชนิดเดียวที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้

อย่างไรก็ตาม ยังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับถุงยางหลายเรื่อง ทั้งในเรื่องของข้อมูลที่คลาดเคลื่อน และทัศนะบูรณาภิญญาที่มีต่อถุงยางอนามัย

ว่าด้วยเรื่องของข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
ถุงยางร้าวซึมได้จริงหรือ?

เชื้อเอชไอวีมีขนาดเล็กกว่าตัวอสุจิ 30 เท่า จึงมีข้อสงสัยว่าเชื้อเอชไอวีจะสามารถเดินลอดผ่านผนังถุงยางได้หรือไม่ สถาบันสุขภาพแห่งชาติและสถาบันผู้ปริโภคของสหรัฐฯ จึงได้ค้นคว้าและทดลองพบว่า แม้ผนังถุงยางจะถูกขยายถึง 2,000 เท่าก็ยังไม่เห็นการร้าวซึม

เมื่อขยายผนังถุงยางอนามัยเป็น 30,000 เท่า ซึ่งเป็นกำลังขยายที่สามารถมองเห็นตัวเชื้อเอชไอวีได้ดันพบร่วง ผนังถุงยางอนามัยมีลักษณะเป็นหลุมเล็ก ๆ แต่ก็ไม่เห็นรอยร้าวซึม

ถึงแม้เชื้อเอชไอวีจะมีขนาดเล็กมาก แต่ก็ไม่สามารถอยู่ได้ตามลำพัง ต้องอาศัยเซลล์เม็ดเลือดขาวซึ่งมีอยู่ในน้ำอสุจิ น้ำในช่องคลอต เป็นท่ออยู่ หากใช้ถุงยางอนามัยในการมีเซ็กส์ จะช่วยเก็บกักน้ำอสุจิและน้ำในช่องคลอต ป้องกันไม่ให้ผ่านเข้าไปในอวัยวะเพศแต่ละฝ่ายได้

ที่สำคัญ เซลล์เม็ดเลือดขาวมีขนาดใหญ่กว่าผนังถุงยาง จึงไม่ต้องกังวลว่าเอชไอวีซึ่งเกาะอยู่บนเซลล์เม็ดเลือดขาวจะเดินลอดผ่านผนังถุงยางได้

แม้หลายคนอาจยังกังวลว่า ถุงยางอนามัยจะมีรอยร้าวซึมที่มองไม่เห็น ซึ่งเป็นเรื่องจินดาการของแต่ละบุคคล แต่ที่แน่ ๆ การใช้ถุงยางอนามัยย่อมปลอดภัยกว่าการไม่ใช้แน่นอน

ถุงยางอนามัยมีคุณภาพที่มั่นใจได้มากน้อยเพียงใด?

เรามักจะได้ยินคำว่า ถุงยางป้องกันไม่ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ห่วงให้หลายน มีค่าถ่านกับคุณภาพถุงยางว่าจะได้ผลมากน้อยแค่ไหน หล่ายครั้งที่การบอกรเล่าต่อๆ กัน มีการเติมความเห็นเรื่องถุงยางอนามัยลงไป และอีกหลายเหตุผล ที่ทำให้หลายนขาดความมั่นใจ จนตัดสินใจไม่ใช้ถุงยาง แต่ข้อเท็จจริงก็คือ ถุงยางอนามัยถูกประกาศให้เป็นอุปกรณ์ทางการแพทย์ ซึ่งหมายความว่าจะต้อง ถูกควบคุมคุณภาพเป็นพิเศษ

ถุงยางอนามัยที่ผลิตในประเทศไทยมีคุณภาพสูงสุดตามมาตรฐานสากล และไทยก็เป็นประเทศที่ส่งออกถุงยางอนามัยไปทั่วโลก จนได้รับการยอมรับ ในเรื่องคุณภาพ

งานศึกษาของทีมปิรุปเรื่องความปลอดภัยจากการใช้ ถุงยางอนามัย โดยการติดตามชาย-หญิง 256 คู่ ซึ่งคนหนึ่งติดเชื้อและ อีกคนหนึ่งไม่ติดเชื้อ เป็นเวลาเฉลี่ย 22 เดือน พบร่วมชาย - หญิง จำนวน 12 คนที่ไม่ได้ใช้ ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่ ได้รับเชื้อจากคู่นอน ส่วนคนที่ได้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ไม่พบว่ามีผู้ที่ได้รับเชื้อเลย

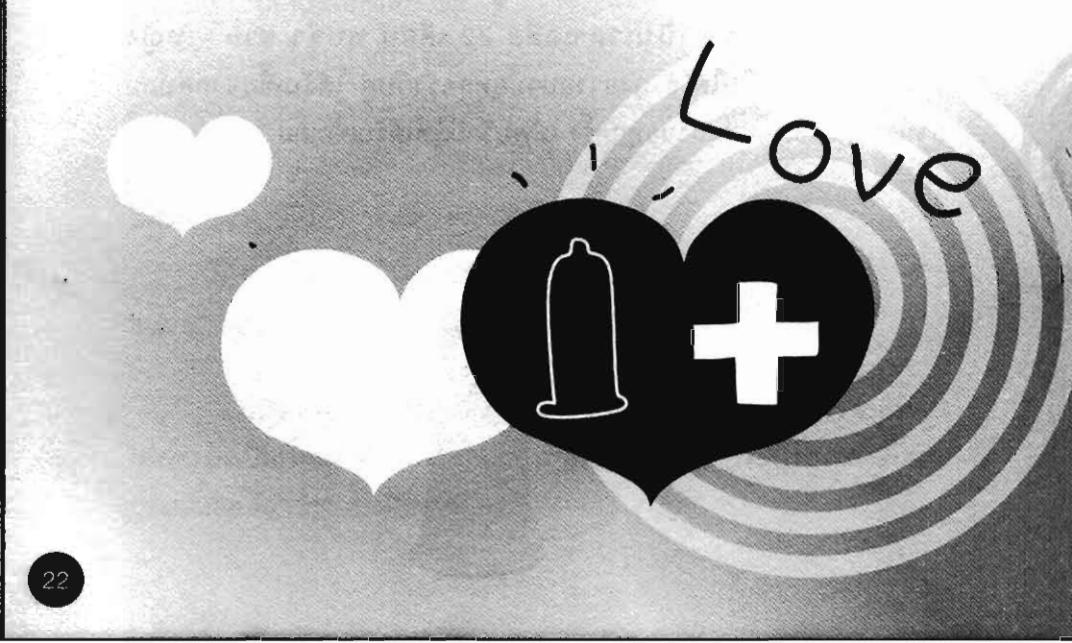

ว่าด้วยเรื่องความคิดความเชื่อต่อถุงยาง ใช้ถุงยางกับทุกคนในทุกรั้ง

ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ถุงยางอนามัย มักไม่ได้เกิดจากถุงยางแต่เกิดจากผู้ใช้ ที่พบเป็นประจำคือสวมถุงยางก่อนถึงจุดสุดยอด หมายความว่ามีการสอดใส่วัยเพศเข้าไปก่อน นื้อไอล์ที่ผู้ชายจะถึงจุดสุดยอดแล้วจึงค่อยนำถุงยางอนามัยมาสวม ซึ่งหมายความว่าบังไม่ปลอดภัยทั้งการตั้งครรภ์และการได้รับเชื้อฯ อีกอย่างหนึ่งคือถึงแม้จะสวมถุงยางอนามัยก่อนสอดใส แต่เมื่อฝ่ายชายถึงจุดสุดยอดแล้วบังไม่ถอนวัยเพศออกมากจากช่องคลอด วัยเพศก็จะเริ่มอ่อนตัวลงจนถุงยางอนามัยหลุดจากวัยเพศหายโดยไม่รู้ตัวได้

ที่สำคัญคือเรามักจะเลือกใช้ถุงยางกับบางคนหรือบางสถานการณ์เท่านั้น เช่น ไม่ใช้ถุงยางกับแฟนเพื่อไว้ใจกัน แต่เลือกที่จะใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการ เพราะมีความเชื่อว่าไม่ปลอดภัย

กับบางสถานการณ์ก็อาจพาราไปสู่ภาวะที่จะไม่ป้องกันตัวเอง เช่น ขณะที่กำลังสนุกสนานในหมู่เพื่อน ถูกเพื่อนยุ่งให้มีเซ็กส์ เราก oy ในภาวะลำบาก ที่จะปฏิเสธ สุดท้ายก็เลยตามเลยตามคำยุของเพื่อน โดยเซ็กส์ครั้งนั้นเราอาจไม่ได้ป้องกัน เพราะไม่ได้เตรียมถุงยางอนามัยติดตัวไว เป็นต้น

ถุงยางเรื่องของทุกคน

ถุงยางอนามัยไม่ใช่เรื่องของชายหรือหญิงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เป็นเรื่องที่ต้องช่วยกันทบทวนว่า ถุงยางไม่ใช่สัญลักษณ์ของความไม่ไว้ใจ แต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้หัวคู่ปลดภัยจากการรับเชื้อเอชไอวี และไม่ส่งผลกระทบต่อร่างกายของหัวเพศหญิงหรือเพศชาย ไม่ว่าจะให้ในระยะสั้นหรือระยะยาว

ผู้ชายต้องเข้าใจว่า หากผู้หญิงเป็นฝ่ายเริ่มคุยหรือเสนอให้ใช้ถุงยางไม่ได้แปลว่าเรื่อคนนั้น เป็นผู้หญิงที่มีประสบการณ์หรือเจนจัด แต่แสดงว่า ผู้หญิงคนนั้นมีความรับผิดชอบต่อตนเองและคู่ เพราะในความเป็นจริง ผู้หญิง มีโอกาสเรียนรู้และมีประสบการณ์ทางเพศได้ เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้จริง ในวิถีชีวิตทั้งชายและหญิง ไม่ใช่เป็นเรื่องไม่ดีหรือเป็นการลดคุณค่าของฝ่ายหญิง

ในทางกลับกัน หากผู้ชายเป็นผู้เริ่มเสนอใช้ถุงยางก็ไม่ได้หมายความว่ากำลังดูถูกผู้หญิง หรือไม่เชื่อใจ แต่เป็นเรื่องน่ายินดี ที่เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อกันและกัน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ค่านิยมบางประการเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การให้ผู้ชาย มีโอกาสหาประสบการณ์ทางเพศนั้นไม่ใช่เรื่องน่ายกย่อง แต่เป็นการเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการรับเชื้อเอชไอวีให้หัวตัวเองและคู่

ถุงยางอนามัย: สัญลักษณ์ของความรับผิดชอบ

หลายคนหรือแม้แต่เราอาจมีทัศนะต่อการใช้ถุงยางอนามัยว่า เป็นสัญลักษณ์ของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ เช่น การเทียบสถานบริการ การนอกราช การไม่เชื่อสัตย์ต่อคู่ หรือการมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน ฯลฯ

คุณสมบัติของถุงยางอนามัยคือ อุปกรณ์ที่ใช้แล้วเกิดความปลอดภัย หัวสองฝ่าย ป้องกันการตั้งครรภ์ และป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กล่าวได้ว่าการใช้ถุงยางเป็นการแสดงถึงความห่วงใยซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบ ตัวยกัน โดยไม่ผลักให้เป็นภาระของฝ่ายหญิงแต่เพียงฝ่ายเดียวในการคุ้มกำเนิด การเปลี่ยนผ่านของเรื่องถุงยางอนามัย หรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่เรื่องถุงยางอนามัย เป็นเรื่องที่อาจทำให้เราและคู่มีความเข้าใจกันมากขึ้น

ถุงยางขัดขวางความเป็นธรรมชาติ?

การใช้ถุงยางเป็นประจำ เป็นอีกทางหนึ่งที่ช่วยฝึกให้เกิดความคุ้นชิน หลายคนยืนยันว่าหลังจากได้ใช้ถุงยางอนามัยบ่อยครั้งขึ้น ก็กลายเป็นความเคยชิน รู้สึกเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ได้รู้สึกว่าไม่เป็นธรรมชาติ ความจริงการใส่เสื้อผ้า ก็ไม่ใช่เรื่องธรรมชาติ แต่เป็นเรื่องที่ฝึกฝนจนรู้สึกคุ้นเคย ทำให้รู้สึกว่าถ้าไม่ใส่จะกลایเป็นเรื่องผิดปกติ

หลายคนรู้สึกกังวล ใจว่า การใช้ถุงยางอนามัยเป็นเรื่องยุ่งยาก มีหลายขั้นตอน จนเกิดความรู้สึกว่า ทำให้สระดูดอารมณ์เพศที่กำลังดำเนินอยู่ แต่ถ้าลองทำความเข้าใจว่า ก่อนที่จะสอดใส่渥ยะเพศนั้น เราสามารถที่จะใส่ถุงยางอนามัย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายชายที่เป็นเจ้าของ渥ยะเพศเป็นผู้สาวถุงยางเอง หรือคู่เป็นผู้สาวให้ไปพร้อมกับการเล้าโลม เพราะการสัมผัสหรือกระตุน渥ยะเพศชายในระหว่างสูบสิ่งสกปรก กับการเล้าโลม เป็นเรื่องที่คู่จะทำได้ไม่ยาก

สำหรับผู้ชายหลายคนที่หลังเร็ว ผลพลอยได้จากการใช้ถุงยางอนามัยคือ ช่วยยืดเวลาการหลังออกไประดับ ทั้งถุงยางเองก็เป็นที่ซึ่งชอบของผู้หญิงจำนวนมาก เนื่องจากหลังจากมีเซ็กส์แล้ว ผู้หญิงยังมีความรู้สึกว่า อวัยวะเพศของตัวเองยังสะอาดอยู่ หากจะสัมผัสกันและกันหลังจากมีเซ็กส์ไปแล้ว ก็ไม่ต้องกังวลใจว่า จะต้องรีบร้อนไปทำความสะอาดระหว่างทาง

ปัจจุบัน การพัฒนาเรื่องถุงยางเพื่อตอบสนองรสนิยมของผู้ใช้เป็นไปอย่างหลากหลาย เช่น

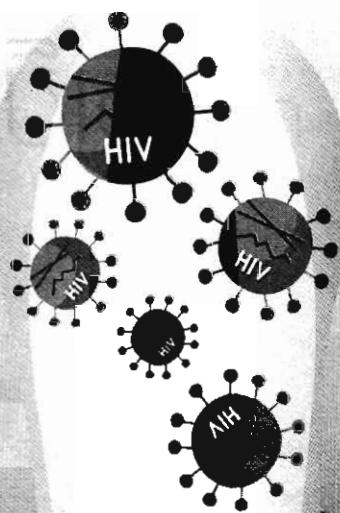
สี ปัจจุบันถุงยางอนามัยผลิตออกมากหลายสี เพราะสีก็มีส่วนในการสร้างบรรยากาศ และความรู้สึกที่ดีขึ้น

กลิ่น หลายคนมีความสุขและดีนั่นเด็น ถ้าคู่ช่วยกันเลือกกลิ่นของถุงยางอนามัยที่จะใช้ด้วยกัน ซึ่งก็มีหลากหลาย เช่น กลิ่นหอม ผลไม้ร่วน ทุเรียน มันๆ เป็นต้น

ขนาดของถุงยาง ถุงยางสามารถขยายได้ใหญ่กว่าวัยรุ่นมาก
ในท้องตลาดก็จะมีถุงยางหลายขนาด เช่น 49 ม.m. 51 ม.m. 52 ม.m. และ 54 ม.m.
骇รุ้สึกว่าใช้ขนาดใดแล้วเหมาะสมกี่เลือกให้ตามความต้องการของผู้ใช้

รูปแบบ ถุงยางหลายรูปแบบที่ห่อผลิตออกมากลายรูปแบบเพื่อตอบสนอง
ความต้องการของผู้ใช้ ทั้งแบบผิวเรียบ เป็นลอน ผิวขรุขระ และอักษะลายอย่าง
เพื่อเพิ่มอรรถรสในการมีเซ็กส์ซึ่งไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพทางเพศ

ถุงยางอนามัยเป็น
เครื่องมือคุณกำเนิดนิดเดียวที่
ปลอดภัยจากการตั้งครรภ์และ,
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
(Safer Sex)

॥ล้วนเรื่อง.....

การใช้ปืนร่วมกันล:

การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของการรับเชื้อเอชไอวีเข้ามาในร่างกาย รองลงมาจากการมีเชื้อกส์ที่ไม่ปลอดภัย

เพื่อนๆ วัยรุ่นหลายคนอาจมองว่าตัวเองไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรง แต่เรื่องนี้ก็มีหลายมุมที่คล้ายกับการเรียนรู้เรื่องเพศและถุงยาง

เพราะเราเรียนรู้เรื่องเพศ ไม่ใช่เพื่อจะไปมีเชื้อกส์กับใคร

เพราะเราเรียนรู้เรื่องถุงยางอนามัย ไม่ใช่เพื่อต้องใช้ในวันนี้

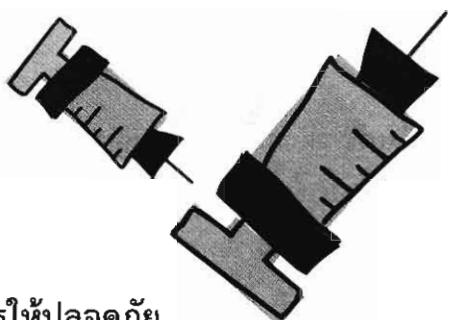
เพราะเราเรียนรู้เรื่องเข็มฉีดยา ไม่ใช่ เพราะจะใช้ในเร็ววัน

ไม่ผิดหรอก ที่เราจะเรียนรู้ เข้าถึงข้อมูลต่างๆ ให้รอบด้าน เพื่อชีวิตที่ปลอดภัยจากการติดเชื้อเอชไอวีในรูปแบบต่างๆ

การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันให้ปลอดภัย

เพื่อนๆ วัยรุ่นหลายคน คุณอาจเคยกังวลเรื่องการใช้เข็ม ไม่ว่าจาก การไปรับบริการจากสถานบริการด้านสุขภาพ หรือการใช้เข็มสัก ซึ่งก็ไม่ใช่ ความเสี่ยงที่แท้จริง หรือแทบไม่มีโอกาสเสี่ยงเลย เพราะสถานบริการด้านสุขภาพ โรงพยาบาลหรือสถานอนามัย จะเปลี่ยนเข็มฉีดยาใหม่ทุกครั้งที่ให้บริการ ส่วนการใช้เข็มสักตามร่างกายก็มีโอกาสเสี่ยงน้อยมาก เพราะโดยทั่วไป มักจะ ไม่ได้ใช้เข็มสักต่อเนื่องกันทันที แต่ถ้าไม่มั่นใจ การทำความสะอาดเข็มสักด้วย แอลกอฮอล์ ก็เพียงพอต่อการทำลายเชื้อเอชไอวีที่อยู่ปลายเข็ม

จากเหตุผลดังกล่าว ช่องทางการติดเชื้อจากการใช้เข็มจึงเป็นเรื่องของ การใช้เข็มฉีดสารเสพติดร่วมกัน เพราะการใช้สารเสพติดชนิดเดียวนั้นจำเป็นจะต้อง มีการดึงเลือดของผู้ใช้ยาเข้ามาผสมกับยา ก่อนที่จะฉีดเข้าไปในร่างกาย ซึ่งอาจจะ มีการดึงเลือดเข้าออกกันหลายครั้ง ดังนั้นเลือดจึงต่างในเข็มและในการบอกเข็ม เมื่อมีการใช้เข็มฉีดยาร่วมกันโดยไม่ได้ทำความสะอาด เลือดที่ห้ามอยู่ในเข็มและ กระบวนการฉีดยาจึงเข้าไปในร่างกายของผู้ใช้เพิ่มคนต่อไปได้

ใช้เข็ม...อย่างไรให้ปลอดภัย

เป็นที่ทราบกันดีว่า การใช้เข็มฉีดสารสเปตติดร่วมกันมีโอกาสเสี่ยงที่จะได้รับเชื้อเอชไอวี แต่บางครั้ง อาการที่ต้องการใช้ยาเก็บรุนแรงมากจนตัดสินใจใช้เข็มร่วมกัน ประกอบกับการพกเข็มส่วนตัวอาจจะไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้นผู้ที่ใช้ยาเองจะเป็นผู้ที่รู้เงื่อนไขของตัวเองดีที่สุดว่า สาเหตุของการใช้เข็มร่วมกันคืออะไรและหาทางเลือกเพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์นั้น

อย่างไรก็ตาม ถ้าต้องใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน อาจจะต้องมีการเตรียมตัววางแผนการใช้ยาเพื่อที่จะได้ไม่ให้อาการอย่างรุนแรง จนต้องใช้เข็มร่วมกับผู้อื่นโดยไม่ได้ทำความสะอาด

การทำความสะอาดเข็มฉีดยาให้สูบฉีดล้างเข้มและระบบอกรฉีดยาด้วยน้ำสะอาด 2 ครั้ง ตามด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำสบู่ หลังจากนั้นก็ให้สูบและฉีดทำความสะอาดด้วยน้ำเปล่าสะอาดอีก 2-3 ครั้ง ถ้าไม่มีน้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำสบู่ ให้ใช้วิธีดันน้ำสะอาดล้างเข้มและระบบอกรฉีด สูบและฉีดทิ้งหลายๆ ครั้ง ให้มากที่สุด จนมั่นใจว่าสะอาด

ถ้าเป็นการใช้ยาร่วมกันหลายๆ คน อาจจะต้องมีเข็มและระบบอกรฉีดยาสำรองไว้อีกสักชุดสองชุด เพื่อไม่ให้ฉุกเฉียบเกินไป หากจะนำชุดที่ใช้แล้วไปแพะน้ำร้อน หรือต้มหรือทำความสะอาด

ทางเลือกไม่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน

การไม่ใช้เข็มและกระบอกฉีดยา.r่วมกับผู้อื่น เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ที่จะป้องกันการติดเชื้อเชื้อเอชไอวี ซึ่งการวางแผนในการใช้ยาเป็นเรื่องสำคัญ เพื่อประเมินและป้องกันอาการอย่างมากของตนเองไม่ให้รุนแรงจนต้องใช้เข็ม ร่วมกับคนอื่น และอาจลองวางแผนการใช้ยาของเพื่อนที่ใช้ยาในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยร่วมกัน

จุดเริ่มต้นของการเลิกใช้สารเสพติด อาจจะต้องมาคิด ใครครรภุ สำรวจใจตัวเองก่อนว่า สาเหตุที่แท้จริงของการใช้คืออะไร

เมื่อได้สาเหตุที่แท้จริง อาจจะต้องคิดต่อไปอีกว่า สาเหตุเหล่านั้น เกิดขึ้นจากอะไรและจะเริ่มแก้ไขจากจุดใด

สุดท้าย เป็นเรื่องที่ต้องถามใจตัวเองว่าอยากรหุญใช้สารเสพติดหรือไม่ ถ้าอยากรเลิก จะเริ่มหยุดเมื่อใด มีคราวหรือสิ่งใดเป็น เครื่องยึดเหนี่ยวให้กำลังใจ เราบ้าง รวมทั้งเริ่มหาข้อมูลของสถานที่และวิธีการบำบัดที่เหมาะสมกับตัวเรา

ถ้าเรอเป็นคนหนึ่งที่ติดเชื้อแล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าติดเชื้อแล้ว?

เพื่อนๆ คงจะพอยรู้กันแล้วว่าการดูจากสภาพร่างกายหรืออาการภายนอกไม่สามารถบอกได้ว่าใครมีเชื้อเชื้อไอวีหรือไม่ เพราะมีผู้ติดเชื้อจำนวนมาก ไม่มีอาการอะไรประกาย เช่นเดียวกับหลายๆ คนที่มีอาการป่วย เช่น ห้องเสียเรื้อรัง น้ำหนักลด มีอาการทางผิวหนัง จะเห็นรวมว่าติดเชื้อเชื้อไอวีไม่ได้ วิธีเดียวที่จะรู้ได้ว่าติดเชื้อ หรือไม่ก็คือต้องตรวจเลือด ซึ่งสามารถขอตรวจได้ตามโรงพยาบาล ตามสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพ (บัตรทอง) ระบบประกันสังคม และสวัสดิการข้าราชการ

การตรวจเลือดหาเชื้อไอวี ไม่ใช่วิธีการป้องกันการติดเชื้อ

ถ้าเลือกใช้วิธีการตรวจเลือดคุณเราเป็นหนทางในการลดความเสี่ยง ต้องทำความเข้าใจก่อนว่าการตรวจเลือดมีข้อจำกัด เพราะจะไม่สามารถบอกได้ว่าติดเชื้อเชื้อไอวีหรือไม่ ถ้าได้รับเชื้อมานาน้อยกว่า 3 เดือน และการที่รู้ผลเลือดว่าไม่ติดเชื้อ ก็ไม่อาจรับประกันได้ว่าผู้นั้นจะไม่ไปรับเชื้ออาอกในอนาคต

การตรวจเลือดจึงไม่ใช่วิธีป้องกันการติดเชื้อเชื้อไอวีแต่เป็น การตรวจหาว่าร่างกายได้รับเชื้อมาแล้วหรือยัง และเนื่องจากการตรวจเลือดไม่ใช่การตรวจหาตัวเชื้อไวรัสโดยตรง แต่เป็นการตรวจหาปฏิกิริยาที่ร่างกายแสดงว่าได้รับเชื้อแล้ว ซึ่งเรียกว่า “แอนติบอดี้” ปฏิกิริยานี้จะเกิดขึ้น หลังจากเชื้อไวรัสเข้าไปอยู่ในร่างกายแล้วประมาณ 6 สัปดาห์ถึง 3 เดือน เพราะฉะนั้นมีระยะเวลาที่ต้องรู้ช่วงเวลาแน่นอนที่สงสัยว่า อาจจะได้รับเชื้อมาแล้ว และถ้ายังไม่ถึงช่วงเวลา ตั้งแต่ 6 สัปดาห์ถึง 3 เดือน ผลเลือดที่ได้อาจยังไม่มีความแน่นอน ดังนั้นระยะเวลาที่เราตรวจเลือด ได้อย่างมั่นใจก็คือ 3 เดือนหลังจากที่ไปมีความเสี่ยงมา ซึ่งจะมีความแม่นยำเชื่อถือได้

การตรวจเลือดไม่ได้เป็นการตรวจหาเชื้อเอชไอวีโดยตรง แต่เป็นการตรวจหาภูมิคุ้มกันที่ร่างกายสร้างขึ้นหลังจากได้รับเชื้อมาแล้ว 6 สัปดาห์ ถึง 3 เดือน

ความหมายของผลเลือด

หากไปตรวจเลือดหาเอชไอวีที่สถานบริการ ผลตรวจที่ออกมานะจะมี 2 แบบ คือ

1. ผลบวก หมายความว่าร่างกายเรามีเชื้อเอชไอวี โดยอาจจะยังไม่มีอาการหรือมีอาการเจ็บป่วยแล้วก็ได้

2. ผลลบ หมายความว่าเราไม่มีเชื้อเอชไอวี ถ้าภายใต้ 3 เดือนก่อนวันที่ตรวจเลือด ไม่ได้มีเซ็กส์โดยไม่ป้องกันหรือใช้เข็มร่วมกับผู้อื่น

การตรวจหรือไม่ตรวจเลือดเป็นสิทธิส่วนตัวของแต่ละคน เป็นเรื่องที่เจ้าตัวต้องตัดสินใจเอง แต่ก่อนที่จะตัดสินใจ ควรทราบข้อมูลเกี่ยวกับเอดส์ ให้มากที่สุดก่อน

แม้ว่าตอนนี้เรายังไม่ติดเชื้อเอชไอวีแต่ถ้ายังทำพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการรับเชื้ออาจจะทำให้ได้รับเชื้อเอชไอวีได้

หากกังวล หรือสงสัยเรื่องเอดส์
สามารถรับบริการปรึกษา
และตรวจเลือดโดยสมัครใจ
ได้พรีบีล 2 ครั้ง ณ สถานบริการทุกแห่ง
ที่อยู่ในระบบหลักประกัน
สุขภาพแห่งชาติ

ถ้าติดเชื้อแล้วจะมีอาการอย่างไร

เมื่อเรารับเชื้อฯ เราจะมีสุขภาพไม่ต่างจากเดิมเลย เพราะเชื้อเอชไอวี จะไม่ทำให้เราป่วยทันที แต่จะทำลายภูมิคุ้มกันไปเรื่อยๆ โดยเฉลี่ยผู้ติดเชื้อฯ ในประเทศไทย ใช้เวลา 7-10 ปี จึงจะเริ่มป่วย ที่เป็นเข่นนั้น เพราะเรายังมีภูมิคุ้มกัน ที่สามารถควบคุมหรือจัดการกับเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกายได้ อาการเจ็บป่วยจาก โรคด้วยโอกาสสัจจะไม่ปรากฏ เรียกว่าเป็น “ผู้ติดเชื้อ”

เมื่อภูมิคุ้มกันถูกทำลายจนไม่สามารถควบคุมหรือจัดการกับเชื้อโรค บางอย่างได้ ทำให้เราป่วย ด้วยเชื้อโรคนั้นๆ เรียกว่าเริ่มมี ภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง เป็น “ผู้ป่วยเออดส์” โรคที่เราป่วยเนื่องจากภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง เรียกว่า โรคติดเชื้อด้วยโอกาส ที่สำคัญคือ โรคติดเชื้อด้วยโอกาสส่วนใหญ่รักษาได้ และ มีหลายโรคที่ป้องกันได้

แบบไหนเรียกว่าภูมิคุ้มกันบกพร่อง

ในทางการแพทย์จะใช้การตรวจ ซีดี 4 ซึ่งเป็นการตรวจเลือด เพื่อนับจำนวนเม็ดเลือดขาวชนิด ซีดี 4 (ภูมิคุ้มกัน) ถ้าซีดี 4 ต่ำกว่า 200 หรือ เมื่อเริ่มมีโรคติดเชื้อด้วยโอกาสต่างๆ เช่น เชื้อรานิปาก เริมทิ้งวัยาะเหด (เป็นบ่อย หรือเป็นรุนแรง) วัณโรค ภูมิคุ้มกันบกพร่อง หรือเป็นข้าใน 1 ปี เยื่อหุ้มสมองอักเสบ ปอดอักเสบ ถือว่าอยู่ในภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง

เมื่อประเมินว่าภูมิคุ้มกันบกพร่อง สิ่งที่ต้องนึกถึงคือ การเริ่มรักษา ด้วยยาต้านไวรัสเอชไอวีและการป้องกันโรคติดเชื้อด้วยโอกาส เช่น ปอดอักเสบ พีซีพี เชื้อรานิปาก เยื่อหุ้มสมอง ฝีในสมอง เป็นต้น

การที่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี จะสามารถชีวิตอยู่ได้นานแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับ ว่าผู้ติดเชื้อคนนั้นป่วยข้าหรือเร็ว และเมื่อป่วยแล้วได้รับการรักษาที่เหมาะสมทัน ท่วงทีหรือไม่

ปัจจัยที่ทำให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ไม่ป่วยหรือป่วยช้า

1) ปริมาณและความรุนแรงของเชื้อเอชไอวี

ถ้าร่างกายมีปริมาณเชื้อเอชไอวีมากก็จะป่วยเร็ว ดังนั้นหากไม่รับเชื้อฯ เพิ่ม รวมทั้งได้รับยาต้านไวรัสเอชไอวี สุขภาพก็จะแข็งแรง ไม่เจ็บป่วยบ่อย

2) การป้องกันและรักษาโรคติดเชื้อจวยโอกาสอย่างทันท่วงที

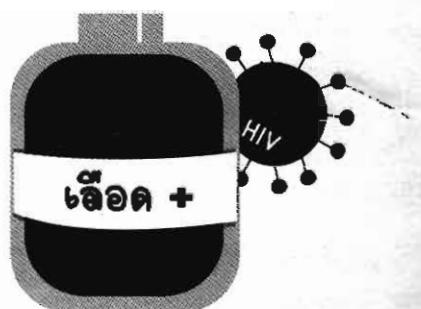
การป่วยด้วยโรคจวยโอกาสแต่ละครั้ง จะทำให้ภูมิคุ้มกันลดลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นเมื่อเริ่มมีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง ควรกินยาป้องกันก่อนป่วยและถ้าป่วย ต้องรีบรักษา

เอชไอวี ควบคุมได้ เอ็ตส์ รักษาได้

การเจ็บป่วยด้วยโรคจวยโอกาสในผู้ติดเชื้อเกิดจากภาวะภูมิบกพร่อง เช่น ท้องเสีย เริ่ม เชื้อร้านในช่องปาก วันโรค ปอด อักเสบ เชื้อร้ายอหุ้มสมอง ฯลฯ ซึ่งสามารถรักษาได้ และบางโรคก็ป้องกันได้ เช่น วันโรค ปอดอักเสบพีซีพี ฝีในสมอง และเชื้อร้ายอหุ้มสมอง

นอกจากนี้เชื้อเอชไอวี ยังสามารถควบคุมได้โดยการใช้ยาต้านไวรัส ซึ่งจะพยายามไม่ให้เชื้อเอชไอวีทำลายภูมิคุ้มกันได้ ผู้ติดเชื้อได้รับยาต้านไวรัส อย่างเหมาะสม จะทำให้ภูมิคุ้มกันสูงพอที่จะป้องกันโรคติดเชื้อจวยโอกาสได้เกือบ ทุกโรค

ตรวจเลือดไม่ได้จบที่ลบหรือบวก
แต่คือจุดเริ่มของการดูแลสุขภาพ

รับการรักษาที่ไหนได้บ้าง

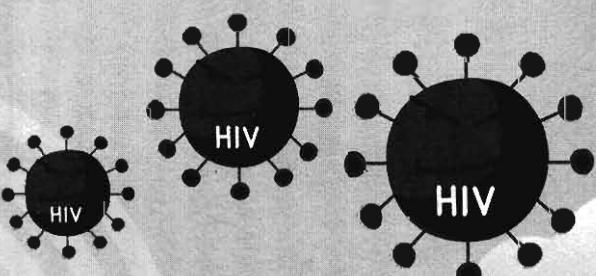
ต่างจังหวัด : โรงพยาบาลประจำจังหวัด โรงพยาบาลประจำอำเภอ สถานีอนามัย หรือโรงพยาบาลเอกชนในจังหวัดนั้น

กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลของรัฐและเอกชน ศูนย์บริการสาธารณสุขทั่วกรุงเทพฯ สิทธิการรักษาต่างๆ

บัตรประกันสุขภาพทั่วหน้า ครอบคลุมการรักษาโรคติดเชื้อรายโอกาส ทุกโรค รวมถึงการใช้ยาต้านไวรัส

บัตรประกันสังคม ครอบคลุมทุกโรคและยาต้านไวรัสตามสูตรที่กำหนด ข้าราชการ ครอบคลุมทุกโรค และยาต้านไวรัส

การรักษาตามมาตรฐานการรักษา และคำวินิจฉัยของแพทย์ ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น

อีกหนึ่งทางเลือกคือ
“บริการที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่น”
อย่างพวกเรา

ป่วยครั้งที่วัยรุ่นอย่างเราเกิดปัญหาสุขภาพทางเพศแล้วไม่สะดวกใจ ที่จะไปรับบริการจากโรงพยาบาลหรือแหล่งบริการใกล้บ้าน อาจจะเป็นเพราะ ทำที่ของผู้ให้บริการ ค่าบริการ หรืออุปสรรคอื่นๆ ทำให้วัยรุ่นส่วนหนึ่งต้องเผชิญ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง ซึ่งบางครั้งก็ทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ เช่น ผลกระทบจากการยุติการตั้งครรภ์ การติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดโครงการ “ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับเยาวชน” (Youth and PHA Friendly services-YPFS) เพื่อพัฒนาระบบบริการสุขภาพทางเพศ บริการป้องกัน และดูแลรักษาเอชไอวี/เอดส์ รวมไปถึงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ ซึ่งมีหลายหน่วยงาน หลักยองค์กร ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดัน ให้เกิดบริการดังกล่าว

โครงการเลือพการ์ “กล้ารัก กล้าเข้าค” เป็นอีกหนึ่งโครงการภายใต้แนวคิดเรื่องศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับเยาวชนที่เกิดขึ้นเพื่อร่วมกันจัดบริการด้านสุขภาพทางเพศ ที่เป็นมิตรกับวัยรุ่น โดยให้การตรวจ รักษาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอชไอวี/เอดส์ การคุมกำเนิด และตรวจมะเร็งปากมดลูก โดยเน้นให้บริการกับกลุ่มวัยรุ่นอายุ 12-24 ปี ที่มีวิถีชีวิทที่เสี่ยงต่อการเผชิญปัญหาด้านสุขภาพทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเอดส์ เน้นการเก็บรักษาความลับของผู้รับบริการ และให้บริการฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย สำหรับบริการตรวจรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตรวจสืดหาเชื้อเอชไอวี ตรวจน้ำเรืองปากมดลูก และการคุมกำเนิด

โดยมีองค์การแพชและมูลนิธิเข้าถึงเอดส์เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ครอบคลุม 10 จังหวัด ได้แก่ กทม. นครสวรรค์ อุบลราชธานี ศรีษะเกษ ฉะเชิงเทรา เพชรบุรี สมุทรปราการ ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร

นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงาน/องค์กรอื่นๆ ที่ผลักดันให้เกิดศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับเยาวชนในพื้นที่จังหวัดต่างๆ ซึ่งหากเรามีปัญหา ต้องการปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ สามารถไปรับบริการได้ที่ศูนย์บริการในพื้นที่ๆ เราอยู่ใกล้

รายชื่อคลินิก/ศูนย์บริการที่เป็นมิตร สำหรับเยาวชน

กรุงเทพมหานคร

1. คลินิกเวชกรรมทุ่งครุ 668/2 - 3 หมู่ 1 ช.ประชาอุทิศ 79 ต.ประชาอุทิศ ทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140 โทร. 0-2426-0673-4
2. คลินิกเวชกรรมคลองเตย 116/102 ช. อาคาร SSP 2 ถนน ณ รัชดา คลองเตย กรุงเทพฯ 10110 โทร. 0-2671-1498-9
3. คลินิกเวชกรรมบางไผ่ 347,349 ถ.เพชรเกษม แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ โทร. 0-2868-9508
4. คลินิกเวชกรรมวัฒน์เพี้ยว 51/177-178 หมู่ 5 ช.วัดพุทธ ถ.เวชุวนาราม แขวงสักกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ โทร. 0-2928-6811
5. คลินิกเวชกรรมวิภาวดี ซอย 2 120/4-5 ซอย ม.หอการค้า ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงติ่นแดง เขตติ่นแดง กรุงเทพฯ 10400 โทร. 0-2692-3766
6. เมดิโพรการแพทย์และสุขภาพ สาขาในเต็คเซ็นเตอร์สีลม 323 ชั้น 2 Unit F 219 บู在意เด็นเซ็นเตอร์ ถนนสีลม บางรัก กรุงเทพฯ 10500 โทร. 0-2631-1166-7
7. เมดิโพรการแพทย์และสุขภาพ สาขาเมืองไทยวัฒน์คอมเพล็กซ์ 252/228 อาคารเมืองไทยวัฒน์คอมเพล็กซ์ ชั้น 3 รัชดาภิเษก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320 โทร. 0-2693-2673-4
8. เว่อพระร่วงคลินิกเวชกรรม สาขาวรรณคำแหง 39 573/13 ช.รามคำแหง 39 ถ.ศรีวรา แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ โทร. 0-2559-3681
9. ร.พ.คลินิกการแพทย์ 989/2 ถ.อิสรภาพ แขวงหัวหมาก เขต宦บุรี กรุงเทพฯ 10600 โทร. 0-2890-1011
10. ศูนย์บริการสาธารณสุข 3 บางซื่อ 58 ค. ถ.เพชรบามิช แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ โทร. 0-2587-0618

11. ศูนย์บริการสาธารณสุข 4 ตินแอง	4395 ถ.ประชาสังเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ โทร. 0-2248-4955
12. ศูนย์บริการสาธารณสุข 9 ประชาอิปปิตี้	64 ถ.วิสุทธิักษัตริย์ บางขุนพรหม เขตพระนคร โทร. 0-2281-7861
13. คลินิกเวชกรรมลากาล	51/94 และ 51/69 ช.ลากาล ถ.สุขุมวิท ซอย 10 เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260 โทร. 0-2744-4401-2
14. ศูนย์บริการสาธารณสุข 23 สีพระยา	ถ.สีพระยา เขตบางรัก โทร. 0-2236-4055
15. ศูนย์บริการสาธารณสุข 25 หัวขวาง	ถ.ประชาอุทิศ เขตห้วยขวาง โทร. 0-2277-2660
16. ศูนย์บริการสาธารณสุข 28 กรุงธนบุรี	ถ.กรุงธนบุรี เขตคลองสาน โทร. 0-2860-8210
17. ศูนย์บริการสาธารณสุข 43 มีนบุรี	ถ.สีหมื่นบุรี เขตมีนบุรี โทร. 0-2540-7154
18. งานพยาบาล มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	งานพยาบาล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (ให้บริการเฉพาะนักศึกษาของมหาวิทยาลัย) โทร. 0-2470-8445

ภาคเหนือ

- พะเยา
- โรงพยาบาลแม่ใจ
- คลินิกวัยรุ่น งานเวชปฏิบัติฯ* รพ.แม่ใจ
 - งานเอดส์ ยาสเปติดโรงพยาบาลแม่ใจ*
- อ.แม่ใจ จ.พะเยา
- นางอุไรวรรณ โทร. 054-409-614
 - สายด่วน 080-001-5258 ของศูนย์บริการที่เป็นมิตร
 - คลินิกวัยรุ่น โทร. 054-409-615
 - งานยาสเปติด โทร. 054-409-614

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแม่ใจ	โทร. 054-409-614
ลำปาง	
โรงพยาบาลเจ้าเมือง	อ.เจ้าเมือง จ. ลำปาง สายด่วน 085-6148-677
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแจ้ห่ม	โทร. 089-859-9681

อุตรดิตถ์

โรงพยาบาลอุตรดิตถ์

055-414-484 ถึง 8 ต่อ 1122 : หมอน้ำเค็ม หมออเต้ย
โทร 043-235-904-5, 043-237-813

ภาคอีสาน

ขอนแก่น

คลินิกเพื่อนวัยรุ่น / อนาคตเจริญพันธุ์
(ศูนย์อนาคตที่ 6 ขอนแก่น)

โทร. 043-235-904-5, 043-237-813

ศูนย์แพทย์ชาติพดุง / คลินิกปลายฟ้า

โทร. 043-326-798

อุดรธานี

สำนักงานสาธารณสุข จ.อุดรธานี

ต.อ้อบดี ต.หมากแข้ง อ.เมือง จ.อุดรธานี

โทร. 042-222-356 ต่อ 222

โรงพยาบาลศูนย์อุดรธานี

ต.เพะนิยม ต.หมากแข้ง อ.เมือง โทร. 042-245-555

โรงพยาบาลกุมภาปี

ต.จิตประดงค์ ต.กุมภาปี อ.กุมภาปี จ.อุดรธานี

โทร. 042-331-236

โรงพยาบาลกุดจับ

72 หมู่ 3 ต.เมืองเพียง อ.กุดจับ จ.อุดรธานี

โทร. 042-291-320-3 ต่อ 118

โรงพยาบาลหนองวัวซอ

ต.อุดร-หนองบัวลำภู ต.หนองวัวซอ อ.หนองวัวซอ

จ.อุดรธานี โทร. 042-297-249

โรงพยาบาลวังสามหมอ

ต.วังสามหมอ อ.วังสามหมอ จ.อุดรธานี

โทร. 042-258-113

โรงพยาบาลหนองแสง

129 หมู่ 7 บ้านคำหัวว่า ต.ทับกุง อ.หนองแสง

จ.อุดรธานี โทร. 042-396-311

โรงพยาบาลหนองหาน

ต.หนองหาน อ.หนองหาน จ.อุดรธานี

โทร. 042-261-135-6

โรงพยาบาลสมเด็จพระบูพราษบ้านดุง

ต.ศรีสุโข อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี โทร. 042-237-700 ต่อ 609

โรงพยาบาลบ้านผือ

ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี โทร. 042-281-026 ต่อ 116

โรงพยาบาลเพญ

ต.เพญ อ.เพญ จ.อุดรธานี โทร. 042-279-106 ต่อ 125

หนองคาย
โรงพยาบาลหนองคาย

ต.ในเมือง อ.เมือง จ.หนองคาย 43000
โทร. 042-413-456 ต่อ 65

โรงพยาบาลเชก้า

ต.เชก้า-ศรีวิไช ต.เชก้า อ.เชก้า จ.หนองคาย 43150
โทร. 042-489-099 ต่อ 100

โรงพยาบาลโนนพิสัย

ต.โนนพิสัย-บึงกาฬ ต.จุมพล อ.โนนพิสัย
หนองคาย 43120 โทร. 042-471-204

โรงพยาบาลบึงกาฬ

ต.เจ้าแม่สองนาง อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย 43140
โทร. 042-491-161, 042-491-163

โรงพยาบาลโพธิพิสัย

หมู่ที่ ๘.๒ ต.โพธิพิสัย เขต/อำเภอ โพธิพิสัย
จ.หนองคาย 43170 โทร. 042-485-099, 042-485-100

อุบลราชธานี

เบอร์ Call Center 08-1967-8110

(3 โมงเช้า - 3 ทุ่ม ทุกวัน)

ศูนย์สุขภาพชุมชนบัววัด

109 ม.๙ บ้านน้อยเจริญ ต.ราษฎร์ อ.วารินชำราบ
จ.อุบลราชธานี 34190
โทร. 045-288-704 เวลาทำการ จันทร์-ศุกร์ 8.00-18.00 น.
และ เสาร์-อาทิตย์ 8.00-12.00 น.

ศูนย์สุขภาพชุมชนแสนสุข

ต.แสนสุข อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190
โทร. 045-854-113

ศูนย์แพทย์ชุมชนท่าวังหิน (ก่อ)

66/3 ต.สรรพสิทธิ์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000
โทร. 045-209-007

ศูนย์สุขภาพชุมชนคำน้ำแซบ

46 ต.วารินทร์สะเกษ ต.คำน้ำแซบ อ.วารินชำราบ
จ.อุบลราชธานี 34190 โทร. 045-267-259

ศูนย์อนามัยที่ 7 อุบลราชธานี

45 หมู่ ๔ บ้านบัว ต.ราษฎร์ ต.วาริน-เดชอุดม อ.วารินชำราบ
จ.อุบลราชธานี 34190 โทร. 045-288-584

ศูนย์สีคิ

ต.เมืองศรี อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190
โทร. 045-424-673

ศูนย์บริการสาธารณสุขแห่งที่ ๒

ต.เทศบาล อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190
โทร. 045-323-789

ภาคกลาง

นครสวรรค์
เรือพระร่วงคลินิกเวชกรรม
(สาขามาตุลี)

108/9 ถ.มาตุลี ต.ปากน้ำโพ อ.เมือง
จ.นครสวรรค์ 60000 (เขื่องท่าวิหารอ่ำแภօเมือง)
โทร. 083-330-5355

โรงพยาบาลประชารักษ์เวชกรรม

872 ถ.อุบล ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ
33000 เวลาทำการ จันทร์ ถึง สุกร 13.00-16.00 น.
และวันเสาร์ 9.00-16.00 น.
เบอร์ Call Center 089-280-6620

ฉะเชิงเทรา

เบอร์ Call Center 08-9922-7446

(จันทร์-ศุกร์ 4 โมงเย็น ถึง 2 ทุ่ม)

ศูนย์ให้คำปรึกษาสุขภาพ
อาคารพุทธโสธร ชั้น 2
โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา

174 ถ.มรุพงษ์ ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 24000
โทร. 038-814-375-8 ต่อ 1127
เวลาทำการ จันทร์-ศุกร์ 8.30-16.30 น.

Love & Care
“ด้วยรักและห่วง ใจ”
โรงพยาบาลบ้านโพธิ์

โขนบริการให้คำปรึกษาและสุขภาพจิต
ของโรงพยาบาลบ้านโพธิ์ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา
โทร. 038-587-222
เวลาทำการ อังคาร พุธ และพฤหัส 17.00-20.30 น.

คลินิกบางน้ำเปรี้ยวการพยาบาล
และผดุงครรภ์

241/8 หมู่ 5 ต.โพรงอากาศ อ.บางน้ำเปรี้ยว
จ.ฉะเชิงเทรา 24150 โทร. 084-716-5112
เวลาทำการ ทุกวัน 17.00-20.00 น.

สมุทรปราการ
สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ
60 พรรษา นวมินทร์ราชานี
บ้านคลองบางปี้

57/9 หมู่ 5 ต.ศรีนคินทร์ ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
เวลาทำการ จันทร์-ศุกร์ 16.30-18.30 น.
เสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดราชการ 8.30-18.30 น.
โทร. 0-2385-6337 โทรสาร. 0-2385-6345

โรงพยาบาลบางพลี

คลินิกเพื่อสุขภาพ ชั้น 1 อาคารสมโภชรัตนโกสินทร์ (อาคารเก่า) 88/1
หมู่ 8 ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540
เวลาทำการ พุธ และ ศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์) 16.00-20.00 น.
โทร. 0-2312-2990 ต่อ 1309, 084-917-5012

โรงพยาบาลบางจาก

คลินิกสุขภาพดี 35/3 หมู่ 8 ต.บางจาก บ.พระประแดง
จ.สมุทรปราการ 10130 เวลาทำการ อังคาร-พุธ 8.30-16.30 น.
โทร. 0-2464-3003 ต่อ 119

สุพรรณบุรี

ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับเยาวชน
รพ.สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17

รพ.สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
โทร. 081-942-4097, 035-532-473

ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับเยาวชน :
สถานีอนามัยตำบลบางเลน

ต.บางเลน อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
โทร. 089-254-4850

เพชรบุรี

สถานีอนามัยโพไร่หวาน

ใกล้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ถ.เพชรบุรีหาดเจ้า
ต.โพไร่หวาน อ.เมืองเพชรบุรี จ.เพชรบุรี 76000
โทร. 032-493-719
เวลาทำการ จันทร์-ศุกร์ 13.00-16.00 น.
และเสาร์-อาทิตย์ 9.00-12.00 น.

คลินิกโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
โรงพยาบาลพระจอมเกล้า

ตึกด้า หู คอ จมูก ชั้น 3 โรงพยาบาลพระจอมเกล้า
53 ถ.รถไฟ ด.คลองกระแซง อ.เมือง จ.เพชรบุรี 76000
โทร. 032-401-251-7
เวลาทำการ เอพะวันพุธ 9.00-16.00 น.

ห้องเลิฟแคร์สเตชั่น
โรงพยาบาลท่ายาง

ตึกผู้ป่วยนอก ชั้น 1 โรงพยาบาลท่ายาง
259/6 ม. 1 ต.ท่ายาง อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี 76130
โทร. 0-3246-1100 ต่อ 430
เวลาทำการ พฤหัสบดี-ศุกร์ 8.30-15.30 น.

คลินิกวัยใส โรงพยาบาลบ้านลาด

ตึกผู้ป่วยนอก ชั้น 1 หลังห้องยา โรงพยาบาลบ้านลาด
131 ม. 8 ต.ท่าช้าง อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี 76150
โทร. 032-491-051 เวลาทำการ จันทร์-ศุกร์ 8.30-12.00 น.

ห้องให้คำปรึกษา โรงพยาบาลฉะอ้ำ

ตึกผู้ป่วยนอก ใกล้ห้องเรียน ต.ฉะอ้ำ อ.ฉะอ้ำ จ.เพชรบุรี 76120
โทร. 032-471-007
เวลาทำการ พุธ-พฤหัสบดี 16.00-20.00 น.

คลินิกแพทย์วิทยา

ต.สุรินทร์ด้ำชัย ต.ท่ารำบ อ.เมือง จ.เพชรบุรี 76000
เวลาทำการ จันทร์-ศุกร์ 17.00-20.00 น.
และ เสาร์-อาทิตย์ 9.00-12.00 น.

ภาคใต้

สงขลา

โรงพยาบาลจันจะนะ

30 ม.2 ต.บ้านนา อ.จันจะนะ จ.สงขลา โทร. 074-207-069

โรงพยาบาลเทพา

ม.5 ต.เทพา อ.เทพา จ.สงขลา โทร. 074-376-389

สาธารณสุขจังหวัดสงขลา

ศาลากลางจังหวัดสงขลา ต.ราชดำเนินนิน ต.ป้อยาง อ.เมือง
อ.จันจะนะ จ.สงขลา โทร 074-326-091

ยะลา

โรงพยาบาลยะลา

ต.สโตร์ส ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา โทร. 073-244-711

สตูล

โรงพยาบาลคลอง

194 ม.6 ต.กำแพง อ.ลະ瑜 จ.สตูล โทร. 074-781-590

กระบี่

โรงพยาบาลเนื้อคลอง

256 ม.1 ต.เนื้อคลอง อ.เนื้อคลอง จ.กระบี่
โทร. 075-691-141

พังงา

โรงพยาบาลตาก้าวป่า

7/108 หมู่ที่ 2 ต.บางนายสี อ.ตาก้าวป่า จ.พังงา 82110
โทร. 076-471-084, 076-471-4305

พัทลุง

โรงพยาบาลพัทลุง

คลินิกให้คำปรึกษา ห้องเบอร์ 22 อ.เมือง จ.พัทลุง 93000
โทร. 074-611-090

โรงพยาบาลปากพะยูน

คลินิกให้คำปรึกษา อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง 93120
โทร. 074-699-023 ต่อ 141

โรงพยาบาลลงหารา

คลินิกให้คำปรึกษา อ.ลงหารา จ.พัทลุง 93130
โทร. 074-687-076 ต่อ 114

โรงพยาบาลบางแก้ว	คลินิกให้คำปรึกษา อ.บางแก้ว จ.พัทลุง 93130 โทร. 074-697-381 ต่อ 119
โรงพยาบาลเข้าข่ายสน	คลินิกพั่วaise อ.เข้าข่ายสน จ.พัทลุง 93130 โทร. 074-691031 ต่อ 135
โรงพยาบาลควนชุม	คลินิกให้คำปรึกษา อ.ควนชุม จ.พัทลุง 93110 โทร. 074-682-671-4 ต่อ 172
โรงพยาบาลป่าบ่อน	คลินิกรักษ์สุขภาพ อ.ป่าบ่อน จ.พัทลุง 93170 โทร. 074-625-100 ต่อ 116
โรงพยาบาลป่าพะยอม	งานสุขภาพจิตยาเสพติดและโรคเอดส์ อ.ป่าพะยอม จ.พัทลุง 93110 โทร 074-624-163-4 ต่อ 118
โรงพยาบาลตะใหมค	คลินิกให้คำปรึกษา อ.ตะใหมค.พัทลุง 93160 โทร. 074-695-40 ต่อ 114
โรงพยาบาลศรีบรรพต	คลินิกให้คำปรึกษา อ.ศรีบรรพต จ.พัทลุง 93190 โทร. 074-689-106

ถ้าติดเชื้อ แล้วอนาคตของเราล่ะ?

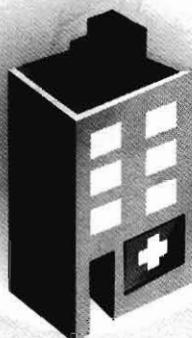
วัยรุ่นหลายคนที่ติดเชื้อแล้วก็อาจจะรู้สึกหมดหวังหมดกำลังใจ คิดว่าอนาคตและความฝันที่เคยคิดไว้คงไม่สามารถเป็นจริงได้

แล้วข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้นหรือเปล่า

เราได้รู้ข้อมูลเรื่องสุขภาพกันมาบ้างแล้วว่า หากติดเชื้อจะมีวิธีดูแลสุขภาพเพื่อป้องกันและรักษาโรคติดเชื้ออย่างไร ก็คงเป็นสิ่งที่เราต้องรู้ ภัยมีคุ้มกันบกพร่องได้อย่างไร ซึ่งเรื่องสุขภาพเป็นเพียงเรื่องหนึ่งในชีวิตหลังการติดเชื้อ ยังมีอีกหลายเรื่องที่เราอาจกังวล เช่น เราจะมีแฟน มีครอบครัว เมื่อตนเป็นคนอื่นได้ไหม

ความจริง เรื่องวิถีชีวิตทางเพศของผู้ติดเชื้อ ไม่ได้แตกต่างไปจากคนอื่นในสังคม ดังนั้นการที่ผู้ติดเชื้อจะมีเซ็กส์ จึงเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ อย่างไรก็ตามควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง หรือเลือกที่จะมีความสุขทางเพศโดยไม่สอดใส่ เพื่อแสดงถึงความใส่ใจในการดูแลป้องกันตนเองไม่ให้รับเชื้อเพิ่ม และรับผิดชอบที่จะไม่ให้คนที่มีเซ็กส์ด้วยต้องรับเชื้อจากเรา

ผู้ติดเชื้อฯ ที่กินยาต้านไวรัส เมื่อมีเซ็กส์ ควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เพราะอาจจะถ่ายทอดเชื้อที่คุณเคยกับยาต้านไวรัสให้กับคุณได้ ซึ่งถ้าคุณยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องรักษาด้วยยาต้านไวรัสจะทำให้คุณได้รับเชื้อไวรัสที่คุณกันกับยาต้านไวรัส และเมื่อถึงเวลาที่มีระดับ ชีดี 4 ตั้งกว่า 200 และจำเป็นต้องใช้ยาต้านไวรัสจะทำให้การใช้ยาต้านไวรัสมันได้ผล

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

www.aidsaccess.com

www.teenpath.net

www.lovecarestation.com

สำนักงานบริหารโครงการกองทุนโลก
(งานบริการที่เป็นมิตรสำหรับเยาวชน)

มูลนิธิเข้าถึงเอ็ส

48/282 โครงการเข็นเตอร์เพลส ถ.รามคำแหง

เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ (66-2) 372-2113-4

โทรสาร (66-2) 372-2116

www.aidsaccess.com, www.teenpath.net,

www.thaiplus.net, www.thinkhiv.com

ผู้ลงนาม ๔๐๐ บี สาม วงศ์วัฒน์

00003346

เอชไอวี ป้องกันได้